

med andre Ord, om det kommer til at hedde „Fondsbørsens Bestyrelse kan til det Tidspunkt, der fastsættes af Handelsministeren“ o. s. v., eller der kommer til at staa: „Fondsbørsens Bestyrelse skal til det Tidspunkt, der fastsættes af Handelsministeren“ o. s. v., fordi jeg mener, at det i Virkeligheden kommer ud paa eet; men jeg har naturligvis ikke noget imod at foretage denne Ændring, hvis man under Udvalgsbehandlingen skulde komme til det Resultat, at Bestemmelsen i saa Tilfælde i højere Grad end nu giver den ønskede Sikkerhed for, at Tidsforretninger virkelig indføres, naar Handelsministeren skønner, at Tidspunktet er inde. At gaa dér ud over og i selve Loven fastsætte, at Tidsforretninger skal indføres i dette Øjeblik eller til et andet vilkaarligt valgt Tidspunkt, vil jeg derimod være meget betænkelig ved. Det maa nemlig efter min Mening overlades til Handelsministeren at skønne om, hvornaar det rette Tidspunkt er inde. Derfor synes jeg, at § 6 i det væsentlige opfylder de Krav, man med Rimelighed kan stille til den til Opfyldelse af dette Formaal.

Vender jeg mig nu til det andet Punkt, der er rejst Indvendinger af større Betydning imod, nemlig Afgiftsspørgsmaalet, vil jeg for dette Punkts Vedkommende gentage, hvad jeg begyndte med at sige, at det for mig er af sekundær Betydning, selv om jeg dog maa lægge megen Vægt paa, at Vekselererne fritages for denne Afgift paa 2500 Kr., fordi jeg finder den ubillig og ogsaa irrational, ikke alene under de nuværende Forhold, men ogsaa under normale Forhold. Naar det ærede 18de tingvalgte Medlem i denne Forbindelse sagde, at man ikke kunde lovgive efter en ganske bestemt Tidskonjunktur, saa er jeg enig med ham deri, men det er netop det, som er sket med denne Afgift. Den var ikke oprindelig foreslaet og vedtaget i dette høje Ting, men blev sat ind under Behandlingen i Folketinget, og den er efter min Mening et ægte og uforfalsket Barn af Krigens Højkonjunktur, hvor man ikke regnede saa nøje med, om man skulde betale et Par Tusinde Kroner mere eller mindre. Den Gang kunde Afgiften maaske nok forsvares og maaske endda forekomme rimelig, men nu virker den, som sagt, efter min Opfattelse som en byrdefuld og ogsaa ubillig Næringsafgift af Vekselerervirksomheden, og jeg vilde derfor ønske, at man kunde blive enig om at ophæve den eller i alt Fald i betydelig Grad reducere den.

Med Hensyn til den foreslaede Afgift af Aktieselskaber og Kreditforeninger maa jeg naturligvis erkende, at her er der en principiel Uenighed mellem de ærede Ordførere og mig, idet jeg for mit Vedkommende synes, at det er rimeligt — saaledes som det ogsaa er Tilfældet i Udlandet — at paalægge de Selskaber og Foreninger, hvis Papirer noteres offentligt, en Afgift, medens de ærede Ordførere aabenbart ikke deler denne Anskuelse, maaske dog med Undtagelse af den ærede Ordfører for Venstre, som, selv om han ikke var enig med mig om Fordelingen, dog, saa vidt jeg forstod, erkendte, at der var noget rimeligt i, at man lagde de med Fondsbørsens Holdelse forbundne Udgifter over paa de Papirer, for hvis Skyld Børsen blev holdt. Der er ingen Tvivl om, at Aktieselskaber og Kreditforeninger har den allerstørste Interesse i, at deres Papirer er Genstand for offentlig Notering, thi jeg tror, man kan sige, at uden den derigennem opnaaede lette Omsættelighed — og jeg kan tilføje: Værdiangivelse — vilde det sikkert være meget vanskeligt at interessere Kapitalen for Aktieselskabsformen, hvilket vilde være til stor Skade for det moderne Samfund i al Almindelighed. Desuden vilde Kredit- og Hypotekforeningerne aldrig have naaet den Udbredelse, som de med Rette har naaet, hvis ikke de netop havde denne Sikkerhed for, at deres Obligationer til enhver Tid kunde omsættes og noteres paa Børsen, og de er ogsaa interesserede i, at denne Notering finder Sted under behørig Form. Jeg synes derfor, det er rimeligt, at disse Selskaber og Foreninger betaler en Afgift, bl. a. til Dækning af de med Tilsynet forbundne Udgifter. Men en ganske anden Sag er det, om de foreslaede Satser og Fordelingen er den rette. Jeg vil gerne hertil føje, at i og for sig er der ikke tilsigtet nogen ny Beskatning af Selskaber og Foreninger, selv om der maaske nok ved Lovforslagets Forberedelse og ved Procentsatsernes Fastsættelse har været et Ønske om at holde Statskassen skadesløs for Tabet af Vekselererafgifterne. Men herom kan der naturligvis være delte Meninger, og jeg er, som sagt, meget villig til i Udvalget at forhandle nærmere om dette Punkt for at finde en anden og maaske bedre Løsning af dette Afgiftsspørgsmaal.

Til det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds vil jeg blot yderligere bemærke, at naar han sagde, at den Afgift, der er foreslaet i Lovforslaget, hviler paa et forkert